

«33 шкільна газета формат»

<https://sch33.edu.vn.ua/Gazeta.html>

Полосухін Олександр, 1-В клас

Читайте у випуску:

• Наша незламність	стор.1-2
• Вітаємо переможців олімпіад ...	стор.2-4
• За покликом душі	стор.5-6
• Мова наша барвінкова	стор.6-7
• Знайомтесь. Президент нашого закладу	стор.8
• «Смілива гривня»	стор.8-9
• З вірою в Перемогу	стор.9-10
• Як вирішити конфлікт мирним шляхом	стор.11
• Вимираючі тварини: диявол повертається	стор.12
• Село Гайове. Серце українських традицій	стор.13
• Новорічний серпантин	стор.14

НАША НЕЗЛАМНІСТЬ

Незламність... Багато чуємо про те, що ми незламні. Це так. Тому вирішила дослідити це питання і з'ясувати витоки нашої стійкості.

Одна з них – це наша мова. Українську мову забороняли і намагалися знищити протягом чотирьох століть 134 рази. А наскільки вона стійка, можна тільки уявити. Наша мова й досі з нами: ми розмовляємо, пишемо та друкуємо прозові та поетичні твори. У нашій мові є 45 синонімів до дієслова «бити». Тому кожен вибере сам, як бити ворога. Завдяки нашій мові ми не тільки незламні, але й відкриті до діалогу. Тільки ми ставимо над І дві крапки і продовжуємо вдосконалювати спілкування українською.

Наша незламність – це жага до життя. В історії українського народу є багато сторінок, які свідчать про знищення її як нації. Це страшні факти, влаштованого урядом СРСР на території України Голодомору та масового переселення в Сибір, спроби розправи з українською інтелігенцією в 60 роки 20 століття тощо. В холоді, голоді, в нестерпних умовах, українці виживали, зберігаючи мову, традиції свого народу, не тільки мріяли, а, по можливості, поверталися до України. Ми вшановуємо загиблих та пам'ятаємо усі трагічні сторінки історії нашої країни. далі

Більше інформації на
[сайті закладу](#)

[Виховна робота у закладі](#)

НАША НЕЗЛАМНІСТЬ

Живиця Ангеліна, 1-В клас

Наша незламність – в людяності. Ми рятуємо не тільки людей з окупованих територій, але й допомагаємо рятувати тварин. Прикладом є екопарк Фельдмана. Практично всі зоопарки України та десяток європейських зоопарків простягли руку допомоги, запропонувавши дати притулок вихованцям екопарку. До порятунку підключилися волонтери, зоозахисні організації, такі як UAnimals, а також небайдужі люди, які допомагають кормом, транспортом. Такі ж небайдужі люди об'єдналися в Зоопатруль, під керівництвом Дмитра Ревнюка, і рятували десятки покинутих тварин у містах, де точилися запеклі бої з окупантами. Бажання допомогти робить усіх нас волонтерами.

Наша незламність – в єдності. Ми є громадянами своєї країни, тому проявляємо стійкість на своєму фронті спротиву російській агресії. Разом збираємо кошти, продукти, малюємо малюнки, робимо обереги, пишемо листи воїнам і все це передаємо на передову, у лікарні пораненим, з вірою в ЗСУ та перемогу. А ще - підтримуємо переселенців, які навчаються у закладі. Незважаючи на повітряні тривоги, відключення електроенергії, відсутність інтернету, разом з вчителями, продовжуємо навчатися, бо ми надія та майбутнє нашої країни.

Ви бачили як рослина росте на асфальті, перемагаючи сили природи, руйнує покриття і тягнеться до сонця? Ми в чомусь схожі на такі рослини. Нас поливають градами, лякають ракетними обстрілами, занурюють в темряву та холод, а ми тягнемось до сонця з вірою в найкраще майбутнє. Оця наша незламність, мабуть, закладена в нас вже на генетичному рівні.

Аліна Матола, 9А клас

Вітаємо переможців олімпіад та конкурсів

Всеукраїнські учнівські олімпіади з базових предметів — це різновид інтелектуальних змагань на освітньому просторі України, покликаний заохотити учнівську молодь до вивчення окремих предметів. Проводяться відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України під патронатом профільного міністерства.

Богач Вероніка, учениця 9-В класу - рекордсмен перемог

Міська олімпіада з німецької мови - I місце, олімпіада з англійської мови -III місце. Всеукраїнський конкурс з німецької мови «Орлятко» -1 місце в області та 2-3 місце по Україні, міжнародний мовно-літературний конкурс імені Тараса Шевченка (призове місце).

Готуватися до олімпіади та конкурсу було важко. Відключення світла руйнувало графік підготовки. Приходилось постійно вносити зміни, враховуючи ще й уроки. Більше всього я боялася підвести вчителів, які вірили в мене. Тільки завдяки наполегливості, а також любові та підтримки моєї мами, я зуміла гарно підготуватися та отримати перемогу, – так розповіла Вероніка про свою участь в олімпіаді та конкурсі. Головні досягнення-це перемога на міських олімпіадах з німецької та англійської мови.

Кравченко Анна, учениця 7-В класу

Олімпіада з хімії II місце

Підготовка до олімпіади з хімії – це систематична праця не лише вчителя, а й учнів, які готуються до цього заходу. Антоненко Саша і Кравченко Анна відповідально віднеслись до поставлених їм вимог, виконували всі запропоновані завдання, не пропускали жодного заняття по підготовці, тому і відповідний результат, – пояснює вчитель з хімії Копаниця Т.В.

«Мені подобається хімія. Коли я дізналась про олімпіаду, вирішила зразу брати участь. Готувалася ретельно і вдячна Тетяні Вікторівні за допомогу та організацію занять підготовки до олімпіади» - розповіла Анна.

Антоненко Олександра, учениця 7-А класу

Олімпіада з фізики III місце, олімпіада з хімії - I місце

Працювати з Олександрою було цікаво. Дівчинка розумна й старанна. Враховуючи сьогоднішні умови навчання прийшлося задіяти вихідні дні. Олександра підтримала й наполегливо готувалася. Займалися дистанційно. Маємо гарний результат. Дякую Олександрі за старанність – розповіла про участь в олімпіаді з фізики вчитель нашого закладу Рябошапка Ольга Анатоліївна.

Ще Олександра брала участь в олімпіаді з хімії. Показала гарний результат – перше місце. Щоб досягти такого результату вона старанно займалася, вивчала нове й виконувала завдання. Допомогала їй вчитель з хімії Копаниця Тетяна Вікторівна. «Найголовніше-це не хвилюватися та не боятися, адже якщо є бажання, то у тебе все вийде» - стверджує Олександра.

Біліченко Катя, учениця 8-В класу

Олімпіада з трудового навчання III місце

«Робота не була дуже важкою. У мене виникли труднощі тільки з тим, який виріб виконувати та якими мають бути всі деталі його оформлення. Дякую моєму вчителю Сасенко Наталії Павлівні, за підготовку та підтримку» – так про свою участь в олімпіаді розповідала Катерина.

«Під час олімпіади на практичній роботі потрібно було підготувати інструменти та матеріали й розробити дизайн (спроєктувати власну модель) та виготовити "Підставку під горнятко". Виріб мав відповідати своєму функціональному призначенню та мати естетичну цінність. Розміри виробу 12*12см. Технологія обробки текстильних матеріалів ручним способом. Свою роботу Катерина виконала на відмінно» - прокоментувала вчитель трудового навчання Сасенко Наталія Павлівна.

Підставка під горнятко

Коваленко Дарина, учениця 9-В класу

Олімпіада з інформатики III місце

“Насамперед, хочу подякувати Дарині за її наполегливу працю. Враховуючи часті повітряні тривоги, відключення електроенергії, вона кожен день активно займалася програмуванням, розв’язувала складні алгоритмічні задачі. Завдання міського туру олімпіади були достатньо складними, що визнали навіть журі олімпіади. Але Дарина виклалась наповну, намагалася розв’язати усі чотири задачі і це їй частково вдалося. Бажаю Дарині не здаватися на досягнутому. Впевнений, що в неї є потенціал стати висококваліфікованим фахівцем з комп’ютерної інженерії.

Всім читачам газети раджу ставити особисті цілі у житті, не дозволяти труднощам зупиняти вас. І процитую одного з найкасовіших акторів Голівуду, Вілла Сміта: «Якщо ви виконали завдання на 99% – ви не виконали його взагалі» - розповідає Хохлюк Павло Дмитрович, вчитель з інформатики

Вітаємо переможців олімпіад та конкурсів

Огороднійчук Ігор, 6-Д клас

конкурс з художнього читання I місце

«Читати напам'ять - люблю, мені подобається виразність та артистизм. Лідія Євгенівна запропонувала взяти участь в конкурсі художнього читання. Був призначений день і час, а також обговорювався мій костюм для виступу. Якщо чесно, мені не дуже подобався мій вигляд, але якщо вже сказали, то значить треба. Відео для конкурсу записували на першому поверсі. Коли мені повідомили, що зайняв перше місце - радості не було меж! Я готувався і переміг. Цією новиною поділився з мамою і ми разом раділи моєму успіху. Хочу побажати перемоги тим, хто бере участь у різних конкурсах чи змаганнях. Не хвилюйтеся, а просто вірте в себе - все у вас вийде!» - розповів Ігор про участь у конкурсі з художнього читання.

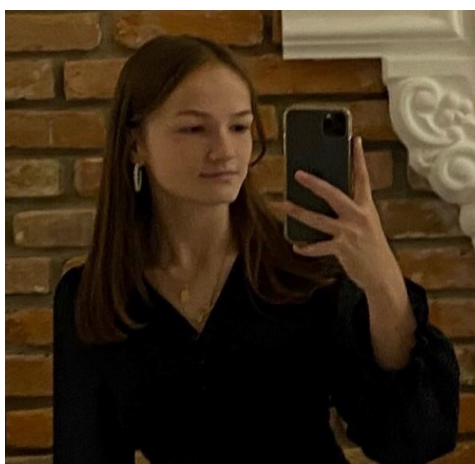
[Подивитися виступ](#)

Запаснюк Кіра, учениця 10-А класу.

Олімпіада з інформаційних технологій III місце.

«Я готувалася, знаючи, що мене очікує, оскільки в минулому році теж брала участь у цій самій олімпіаді. Звісно в цьому році було складніше по багатьом причинам. Проте минулорічний досвід й аналіз своїх помилок, допоміг мені й в цей раз досягнути успіху. Планую готуватися ще краще до наступних олімпіад, та інформаційні технології мене цікавлять найбільше» - розповідає Кіра про свою участь в олімпіаді.

Барановська Софія, учениця 9-В класу

Олімпіада з інформаційних технологій III місце .

«Готуючись до олімпіади я переглядала різні відео, робила цікаві завдання схожі на олімпіадні, засвоювала нові комп'ютерні програми. Мені подобається інформатика і в мене є здібності до вирішення різних задач. Я впевнено підійшла до своєї мети, мати призове місце. А також дякую нашому вчителю за підготовку та підтримку» – розповіла Софія про свою участь та підготовку до олімпіади.

Вітаємо наших переможців олімпіад та конкурсів! Вони доклали багато зусиль аби бути на олімпі свого успіху. А всім іншим я раджу не заздрити, а усвідомити, що успішність залежить від багатьох чинників. Перший із них – власна мотивація. Почніть з тих предметів які вам подобаються. Проявіть зацікавленість, розвивайте свої здібності та не очікуйте що крутий педагог, схожий на доброго чарівника зробить з вас успішного учня. Успіх – це результат щоденної праці над собою, старанності, дисципліни. А слава завжди приходить «після».

Інтерв'ю брала Настя Савчук, 9-В клас

За покликом душі

Волонтерство... Професія, діяльність, покликом душі. Здається, для кожного воно означає своє, та є те, що, безумовно, повинно об'єднувати ці поняття в одне — допомога. Щира, цілеспрямована, завзята допомога!

Волонтери, які роблять своє діло за справжнім покликом душі, звісно не будуть жалітися. Таким людям часто доводиться дуже складно. Мало сну — багато роботи, не кожен на це погодиться, тим більше, отримуючи копійки, а іноді - зовсім нічого. Добре серце та бажання допомогти — ось справжня причина існування волонтерства.

Чи може кожен стати волонтером? Стати — так, бути — ні. На мою думку, всім варто залишатися в тому місці та сфері, де він може принести найбільшу користь. У сьогоднішній ситуації хтось підіймає економіку, продовжуючи працювати, хтось намагається звернути увагу світу за допомогою медіа, хтось розуміє, що найкраще, що він може зробити - це стати волонтером і віддавати весь свій час та сили, усе своє завзяття та віру задля пошуку та передачі потрібних речей на фронт. У нашому закладі є учні які постійно допомагають ЗСУ і вони поділилися своїми історіями.

Я ВИРІШИВ ДОПОМАГАТИ, ЩОБ НАБЛИЗИТИ ПЕРЕМОГУ

6-А класу Базалівський Матвій.

Майже на початку війни я познайомився в лікарні з пораненими військовими і, побачивши їх незламність, вирішив допомагати, хоч щось робити, щоб наблизитися до перемоги: я відвідував поранених військових у лікарнях, допомагав з плетінням сіток, надавав моральну підтримку дітям переселенців з Ірпеня, які мешкали у нас на дачі протягом трьох місяців, частину коштів, отриманих на день народження, віддав для придбання тепловізора для ЗСУ. А ще я допомагаю в розвантаженні/завантаженні та відправці необхідної допомоги військовим на передову. Разом з волонтерами організації "Всеукраїнський Благодійний фонд "Ми з України», беру участь в прове-

Базалівський Матвій, 6А клас

денні благодійних заходів: ярмарків, майстер-класів, зборів, спрямованих на допомогу нашим захисникам на передовій, формату/редагую фототак відеозвіти військових (щоб приховати обличчя), створюю мотивуючі відео з нашими захисниками в YouTube, блокую (баню) російських провокаторів та ботів, які підтримують військову агресію проти України.

Я це все роблю, тому що розумію, що нашим захисникам потрібен надійний тил і тільки разом ми зможемо подолати ворога. Слава Україні!

НАШ МАЛЕНЬКИЙ ВНЕСОК У ПЕРЕМОГУ

Ми, учениці 4-Г класу Вінницького ліцею №33, Подоляк Ангеліна та Старченко Вікторія, долучилися до збору грошей на підтримку військових Збройних сил України. Кожного дня робимо браслети та продаємо їх на вулицях Вінниці, щоб допомогти нашим захисникам.

"Раніше ми ніколи не продавали браслети, плели їх для себе, дарували друзям та знайомим, а зараз, коли в нашій державі іде війна, ми вирішили, що наша робота буде корисною для України. Такий маленький наш внесок у перемогу, така допомога нашій рідній Україні.

"Мама з татом підтримували грошима Збройні сили України і я теж захотіла, — каже Подоляк Ангеліна. — Тому ми з Вікторією вирішили продавати браслети та сувеніри, виконанні власноруч, а отримані гроші передавати військовим. Уже декілька разів ми передавали гроші на потреби ЗСУ через нашу вчительку, Оксану Сергіївну. Хоч це і невелика сума, близько 1000 грн, але якщо усі українці будуть підтримувати наших воїнів світла, то ми обов'язково переможемо", — кажуть дівчатка.

Подоляк Ангеліна, 4-Г клас

Старченко Віка, 4-Г клас

ТУТ ПРОСТО ЖИВУТЬ НАДЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ

Степановський Кирил, 2-Б клас з братом

Коли почалась війна, усі були дуже розгублені та налякані, але ми розуміли, що зараз, як ніколи, ми повинні гуртуватись та допомагати один одному. Саме тому, я та моя родина, вирішили робити все, що в наших силах, аби допомогти нашій країні в цей надзвичайно складний час.

Спочатку ми приймали біженців, які тікали з найнебезпечніших регіонів за кордон. В нашому домі

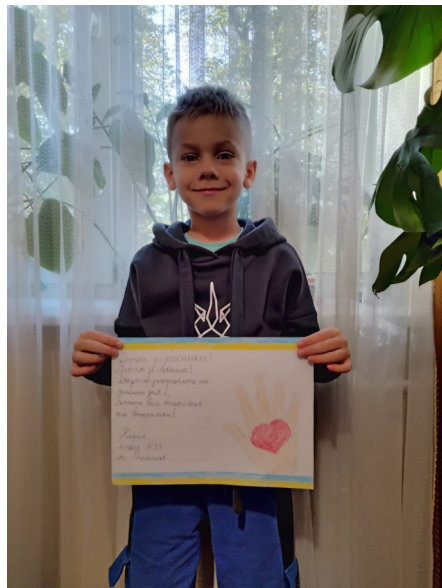
вони мали можливість поїсти домашніх страв та відпочити перед тим, як вирушити далі. Завдяки цьому у нас з'явилося багато друзів з різних куточків нашої країни.

Якось я почув від мого тата, що одному із волонтерських центрів потрібен ноутбук, щоб вони могли допомагати військовим і я запропонував свій, навчальний ноутбук. Я розумів, що волонтерам він потрібен більше. А ще я зібрав наші з братом рації, на які ми довго збирали кошти, адже дуже хотіли мати саме справжні прилади, як у військових. Я теж мріяв бути військовим і хотів допомогти їм чим міг. Тато дістав свій квадрокоптер, який використовував для роботи та різні потрібні дрібнички, які могли б бу-

ти корисними нашим військовим, та відніс усе у волонтерську організацію. А ще мій тато створює різноманітні листівки, які використовують наші патріоти з різних країн світу, для підтримки України, та кожного місяця фінансово підтримує різні фонди, для якнайшвидшої перемоги нашої держави. А я взяв участь в акції "Смілива гривня" та віддав усі свої заощадження військовим, а ще розумію, що нашим воїнам також потрібна і моральна підтримка, тож ми з братиком створюємо листівки та обереги, щоб вони відчували нашу вдячність.

Я вірю, що Україна обов'язково переможе, адже тут живуть просто надзвичайні люди, які роблять усе, що в їх силах і навіть більше.

Степановський Кирил, 2-Б клас

Степановський Кирил, 2-Б клас

Підсумовуючи, скажу, що дуже важливо не зупинятись і з усіх сил продовжувати допомагати. Кожен на своєму місці. Волонтери — люди, в яких ми можемо повчитися зосередженості та старанності. Вони заслуговують на подяку, бо десь знаходять сили працювати далі й ще більше, ще завзятіше, ще продуктивніше. Дякуємо всім волонтерам, небайдужим людям за доброту їх сердець. Побільше б таких світлих душ! Перемога за нами!

Даша Горішна, 11-А клас

Мова наша барвінкова

до дня української писемності та мови

Українська мова як і багато інших мов почала формуватися дуже давно. Точно сказати, коли — складно, але відомо, що вона однозначно виникла раніше за російську, німецьку, турецьку тощо.

За даними вченого Василя Кобилюха, наша мова сформувалася ще в X-IV тисячоліттях до нашої ери і походить вона зі санскриту. Перші слова з української мови були записані в 448 р. н.е. Тоді візантійський історик Пріск Панікійський, який перебував на території сучасної України в таборі володаря Аттілі, який згодом розгромив Римську імперію, і записав слова "мед" і "страва". Українська мова має свою історію та змінюється разом зі своїм народом, як живий організм. З'являються нові слова, правопис, деякі слова відходять в небуття. Поки ми розмовляємо своєю мовою, то вона буде змінюватися, але залишатися живою. Далі.

Мова наша барвінкова

9 листопада - День української писемності та мови, свято, яке щороку відзначається в Україні. І буде дуже корисно та символічно приділити хоч трохи часу цієї днини, читанню українських книжок, переглянути правопис. Якщо ви ще не почали розмовляти українською мовою, то в цей день варто це зробити. Є багато прикладів того, як відомі люди, у свій час, свідомо переходили на українську мову. Росіянка Марія Вілінська вичила українську і стала українською письменницею Марко Вовчок. Олена Курило, що походила з єврейської родини, стала видатною українською мовознавицею, зазнавши через це сталінських репресій. Олександр Олесь, Олена Теліга та інші - відомі особистості, чий приклад може надихнути.

Варто пам'ятати: саме україномовна Україна — це країна, захищена від зовнішнього ворога власною єдністю.

ДУША УКРАЇНИ

Українці, ви чуєте мову солов'їну,
Рідну, українську, що пішла у світ
Мову, що із болем звучить на руїнах?
Мову, що утішить і розтопить лід?
Світе, ти теж чуєш мову цю чарівну?
В ній є гордість, сила і краса жива
У ній дух козацький й воля непокірна
В ній Шнвченка мудрі і вічні слова

Чуєте? До вас звертаюсь я, кати.
Рідною своєю, до вас, вороги
Вам її ніколи в нас не відібрати
Вашу ж зневажатимуть усі навкруги
Українська мова у весь світ полине
Знаєте не звуки, не просто слова
Мова – це душа. Душа України!
Поки в ній душа – країна жива!

Артем Фігляр

Говоримо правильно

РОЗРІЗНЯЄМО!

- ❖ ☐ Нездужати – хворіти.
- ❖ ☐ Не здужати – не змогти.
- ❖ ☐ Неславити – ганьбити.
- ❖ ☐ Не славити – не прославляти.
- ❖ ☐ Непокоїтися – хвилюватися.
- ❖ ☐ Не покоїтися – не бути похованим.

АНТИСУРЖИК

❌ ☐ Галстук

✅ ☐ краватка

❌ ☐ сахарниця

✅ ☐ цукорниця

❌ ☐ ракушка

✅ ☐ мушля

❌ ☐ криша

✅ ☐ дах

❌ ☐ кісточка

✅ ☐ пензлик

❌ ☐ гладити

✅ ☐ прасувати

❌ ☐ бабочка

✅ ☐ метелик

[«Розмовляю українською»](#)

Проект учнівського
самоврядування закладу

ПРОДОВЖУЄМО ДОЛАТИ ТАВТОЛОГІЮ

❌ ☐ Спільна зустріч

✅ ☐ зустріч;

❌ ☐ сьогоднішній день

✅ ☐ сьогодні;

❌ ☐ топтати ногами

✅ ☐ топтати;

❌ ☐ унікальний раритет

✅ ☐ раритет;

❌ ☐ кільканадцять років тому назад

✅ ☐ кільканадцять років тому;

❌ ☐ система GPS

✅ ☐ GPS (Global Positioning System);

❌ ☐ місцевий діалект

✅ ☐ діалект;

❌ ☐ непідтверджені чутки

✅ ☐ чутки.

Матеріал підготувала Алла Проданюк, вчитель української мови

Знайомтесь. Президент нашого закладу

Бути президентом - доволі нелегка праця. Адже президентом має бути людина відповідальна, яка може змінити шкільне життя, додати у нього яскравості та зробити веселішим. У закладі в листопаді відбулися президентські перегони, в яких брали участь знову тільки дівчата.

Перемогу здобула Малярчук Анна, учениця 9-В класу, яка залюбки погодилась відповісти на мої питання.

- Анна, чому ти вирішила стати президентом школи ?

- Я вирішила стати президентом, перш за все, для власного досвіду, а також, маю бажання урізноманітнити позашкільне життя та покращити взаємодопомогу між учнями нашого закладу.

- Які твої плани на майбутнє, що найбільше хочеш змінити у школі ?

- Планів дуже багато, але через війну реалізувати їх, на жаль, неможливо. Я дуже хочу створити відкритий майданчик спілкування з учнями інших країн. На таких зустрічах ми б знайомилися з культурою, традиціями цих країн, обговорювали учнівські проблеми і це була б гарна можливість покращувати свої

Малярчук Анна, 9-В клас

навички в спілкуванні англійською мовою.

- Яка твоя найбільша мрія ?

Найбільша моя мрія - це створити два власних бізнеси, а саме : фотодрукарня та автомийка самообслуговування на 5 відділів біля Калинівського автовокзалу. Днями я була на зустрічі з бізнес-тренером Оксаною Лоянич, в рамках діяльності клубу "ЛІДЕР" в КП "Posterum". Це була дійсно крута зустріч, де ми обговорювали цікаву інформацію стосовно бізнесу. За активність вручали винагороди. Я теж отримала сертифікат на 700 грн.

Дякую Анні за інтерв'ю. Президент закладу не тільки публічна людина та лідер для інших, він ще має обов'язки по відношенню до своїх виборців. Бути зразковим не завжди вдається. Сподіваємось що Анна впорається з усім. Шкода що наші хлопці цього року знов зайняли пасивну позицію.

Настя Савчук, 9-В клас

Смілива гривня

Смілива гривня – це благодійна ініціатива, мета якої об'єднати зусилля українського народу, а зібранні кошти відправити нашим мужнім ЗСУ.

За ініціативою Центрального банку України з 1 серпня по 31 жовтня 2022 року була проведена акція «Смілива гривня». Наш заклад брав активну участь в акції, за що отримав подяку від банку за зібрану суму.

Українська гривня діє на території України з 1996 року і є офіційною національною валютою України. Її назва походить від слова «гривна», яке за часів Київської Русі позначало нашійну прикрасу а також вагової, лічильної та монетної одиниці, що мала поширення на теренах сучасної України. У VIII-IX століттях під час торговельних операцій і сплати данини гривна використовувалась як міра ваги і лічби. Пізніше, у різні історичні періоди, слово «гривня» неодноразово змінювало своє значення.

Гривна лишалась грошовою одиницею на Русі до XIV століття. Під час монголо-татарської навали (з другої половини XIII століття) срібні гривні стали ділити, рубаючи їх навпіл. Так з'явилися рублі (від слова рубати, тобто обрубок гривні), які стали основною грошовою одиницею на українських землях у складі Великого князівства Московського, Московського царства та Російської імперії аж до XX століття.

У часи першої 1917-1921 роках незалежності України був прийнятий закон про перетворення Київської контори Держбанку Росії на Український державний банк. Його першим директором став Михайло Кривецький. Саме він підписав першу банкноту самостійної Української держави – державний кредитовий білет вартістю 100 карбованців, який було емітовано 5 січня 1918 року. Його вартість дорівнювала 17,424 долі щирого золота (1 доля = 0,044 г золота).

Художник Георгій Нарбут, проектуючи ескіз банкноти у 100 карбованців, звернув увагу на тризуб як знак, характерний для найдавніших національних грошей України – златників та срібляків князя Володимира, і вмонтував його до композиції ескізу.

З 1922 року на території України були рублі і тільки в 90-х ро-

ках 20 століття держава ставши вдруге за свою історію незалежною повернула в користування гривню.

Українська гривня була, є і залишиться сміливою та незламною. Про це свідчать факти її історії. Центральний банк України оголосив проведення акції «Смілива гривня». Повномасштабна війна з країною агресором вимагає підтримки наших збройних сил. Мета закладається в тому, щоб усі дорослі та діти зібрали вдома монети номіналом у 5 копійок а також іншим номіналом теж і занесли до школи або банку. Вся сума яка збереться за час акції, буде передана на фронт. Мій клас приєднався до збору коштів. Діти і дорослі із задоволенням приносили монети до школи, кидали їх до спеціальної скриньки. Ми впевненні, що зробили гарну справу. У єдності наша сила.

Настя Савчук, 9-В клас

Алла Пишняк з квітанцією банку
про здачу грошей

8-В клас бере участь в акції «Смілива гривня»

З вірою в Перемогу

Лідери учнівського самоврядування підготували прапор для передачі ЗСУ

Ситуація в нашій країні залишається дуже складною: військові боронять кордони держави, медики борються за життя наших Героїв, електрики намагаються відновити електромережі, комунальники розбирають завали після бомбардувань. І тут не можна не згадати людей, які присвятили себе волонтерству. Сьогодні їхня справа набуває неабиякої значущості. Вони є надійним тилом для ЗСУ, вимушених переміщених осіб. Ризикуючи своїм життям, доставляють медикаменти, їжу, одяг, військову провізію на передову. Ми усі частково займаємося благодійністю. Хтось перераховує кошти на потреби армії, хтось готує їжу для захисників, інші беруть участь у благодійних акціях.

Наші учні, їхні батьки та педагогічний колектив також не залишаються осторонь.

До Дня Працівників освіти було організовано благодійний захід «Разом до ПЕРЕМОГИ!», а також майстер-клас по валянню вовни і виготовленню патріотичних брелків для захисників, написано листи подяки. Зібрані кошти у розмірі 11000 було передано 36 бригаді 1 окремого батальйону морської піхоти мінометної батареї. Далі...

Ми разом з усією країною брали участь в благодійній акції «Смілива гривня». За її підсумками було перераховано на спецрахунок Національного банку України на допомогу армії 3120 грн.

Приєдналися і до ініціативи Щедрого вівторка:

- висвітлили інформацію про передачу смаколиків та оберегів для наших захисників, плетіння сіток для ЗСУ;
- 6-А клас зібрав кошти на придбання 100 кровоспинних бинтів, які рятують життя пораненим;
- на базі ліцею проведено захід «Арттерапевтична майстерня» для батьків учнів з числа ВПО з тренерами ГО «Дівчата», які створили

творчу атмосферу та подарували натхнення учасникам.

Абсолютно кожен учень долучився до акції «Подарунок від святого Миколая». Придбано подарунки для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування Ситковецької спеціальної школи, про які вони написали у своїх листах. Ми здійснили дитячі бажання, подарували віру у чудо, запалили вогник щастя у дитячих серцях.

Щиро дякуємо батькам наших учнів, педагогічному та учнівському колективам за доброту їхніх сердець, за ініціативу та готовність допомогти у будь-якій благодійній справі. Об'єднаймо наші зусилля заради майбутнього нашої країни!

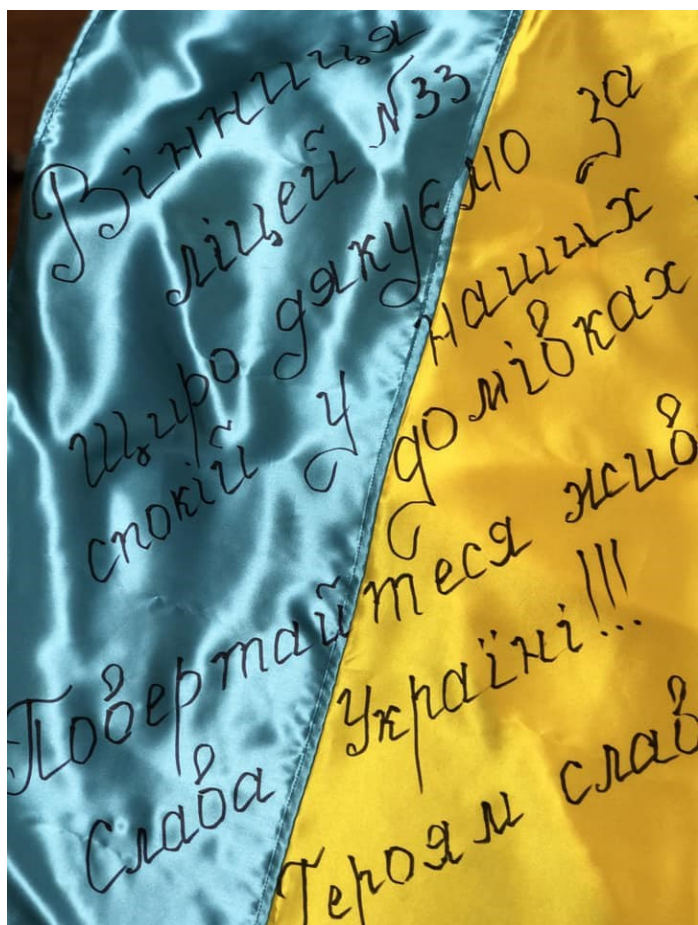
Алла Пишняк, педагог-організатор

Саєнко Наталія з учнями за плетінням маскувальних сіток

Акція «Подарунок від святого Миколая»

Акція «Смілива гривня»,
учні з 1-Г класу

Невеличкі
подаруночки
нашим
захисникам

Як вирішити конфлікт мирним шляхом

Конфлікти супроводжують життя майже кожної людини. Конфлікти водночас неповторні і повторювані, подібні один до одного. Схожі вони, перш за все, нашими реакціями – переживаннями, стресами, агресивністю, роздратованістю, гнівом, образою. У більшості людей саме такі неприємні асоціації та спогади про будь-які суперечки.

Проте варто задуматись, чи завжди конфлікт є негативним явищем? Що з ним робити, якщо він виникає? Як його уникати і чи потрібно це робити? Як зробити так, щоб конфлікт не зруйнував наше життя? Як перетворити його з негативу на позитив? І, нарешті, конфлікт – чи завжди це негатив? Чи може він зробити нас сильнішими, мудрішими, виховати нашу волю, допомогти зрозуміти свої нові якості, зблизити нас із людьми, які нас оточують? На ці та інші запитання безпомилково можуть відповісти люди, які знайомі із програмою «Медіація однолітків у школі».

Сьогодні більшість практичних психологів та соціальних педагогів приділяють велику увагу проблемі ефективного вирішення зіткнень інтересів. Існує три загальновідомих методи вирішення конфліктів:

Застосування сили – використання підходу з позиції сили означає примус сторони до дій, яких ви хочете від неї домогтись.

Підхід з позиції права – звернення до закону чи адміністративних процедур.

Обговорення інтересів - можливість фокусування на проблемі з урахуванням прихованих потреб сторін.

Чи дійсно використання цих трьох методів є ефективним для обох сторін конфлікту?

Під час різноманітних колізій кожен хоче задовольнити власні

інтереси і вийти переможцем, незважаючи на інтереси іншого. На це спрямовані перші два методи із застосуванням сили та права. Але така ситуація є досить ілюзорною, особливо коли йдеться про міжособистісні конфлікти. Сьогодні очевидно стає потреба у вирішенні суперечок з позиції врахування інтересів обох сторін. Саме таку можливість надає альтернативний метод вирішення конфліктів – медіація.

Медіація – це добровільний і конфіденційний процес, у якому нейтральна, третя особа (медіатор) допомагає сторонам знайти взаємоприйнятний варіант вирішення ситуації, що склалася. Медіатор не вирішує, хто правий, а хто винуватий, він налагоджує процес комунікації між учасниками конфлікту і допомагає їм помиритися самостійно. Особливою рисою медіації є те, що сторони спільно беруть на себе відповідальність за прийняття рішення та його виконання.

У нашому гуртку "Вирішення конфліктів мирним шляхом. Базові навички медіації" ми поглиблюємо свої знання та відпрацьовуємо власні навички у вирішенні різних конфліктних ситуацій. Також навчаємося бути медіаторами (посередниками) у конфліктних ситуаціях, формувати безпечне середовище у навчальному закладі, допомагати своїм одноліткам розв'язувати конфлікти мирним шляхом, використовуючи у роботі медіацію.

У вас виник конфлікт? Здається, що виходу із ситуації не існує? Що робити? Зверніться за допомогою до медіаторів – однолітків. Це буде правильне рішення!

Богдана Матола, 9-В клас

Скрипник Вікторія, 10-А клас

МЕДІАТОРИ НАШОГО ЗАКЛАДУ

Матола Богдана, 9-В клас

Вимираючі тварини: ДІЯВОЛ ПОВЕРТАЄТЬСЯ

З кожним днем кількість тварин все зменшується. Найпоширенішою причиною цього є те, що людина знищує їх дім, тобто вирубує ліси, викидає сміття у водойми, а нерідко залишає поліетиленові торбинки й пляшки після пікніків, а звірі плутають це з їжею. Тисячі видів зараз під загрозою вимирання

Але не всі тварини страждають через це. У деяких випадках люди майже непричетні. Що ж це таке? Цим «щось» - є хвороби. Але мається на увазі не розлади шлунку від з'їденого сміття, а віруси.

Яскравим прикладом цього є тасманійський диявол. Назва лячна, еге ж? Таку назву їм уперше дали європейці. Почувши їхні люті крики вони подумали, що це сам диявол. Звідти і назва пішла: мовляв, у Тасманії живуть справжні демони! Що ж, з цих тваринок не найкращі співаки, зате найкращі мисливці! Незважаючи на їх невеликі розміри, вони дуже люті і вправні, ко-

ли йдеться про полювання. Тасманійський диявол з роду сумчастих, чорної масті, з білими плямами на грудях і колись був дуже поширений в Австралії. На жаль, їх там більше немає.

У 1990 почалася епізоотія пухлин морди. Через цю хворобу дияволи вимерли у майже всій Австралії і тепер живуть лише в Тасманії та Південному Уельсі. Проте в Уельсі є лише невелика реінтродукована у 2020 році популяція.

До речі, я запитала своїх подруг, як вони ставляться до цієї проблеми вимирання тварин загалом, а також, більш докладно, про тасманійського диявола.

Іскра Дар'я вважає, що «з кожним роком кількість зникаючих видів тварин неухильно зростає. У більшості випадків вимирання тварин - це результат людських дій. По всьому світу руйнують їх природне середовище проживання. Я ставлюсь до цього вкрай негативно. Ми можемо знайти імена багатьох тварин, риб і птахів в Червоній книзі і люди навряд чи колинебудь зустрінуть їх у дикій природі. Всі народи світу повинні виявляти особливу турботу

про зникаючу фауну. Як приклад - тасманійський диявол. Його ледь не спіткала доля інших тварин, повністю винищених людиною. Тільки до середини ХХ століття зникнення цього рідкісного виду тварин вдалося зупинити. У 1941 році був прийнятий закон, що забороняє полювання на цих хижаків.

Білоус Антоніна пропонує «людям одуматися й допомагати тваринам, не важливо яким - маленьким чи великим, безхатнім чи домашнім, тварин, які зараз під загрозою вимирання, чи ті, яких є дуже багато.

Тасманійський диявол... Цей хижак може скоро зникнути і люди, принаймні деякі, допомагають захистити цього звіра. Усіх тварин треба поважати, захищати і любити, якими б вони не були. Люди будуть не людьми якщо не будуть обережати, таких самих, але менших живих організмів.»

Не можна допустити, аби люди так поводитися з тваринами! Забруднення несе лише негативні і сумні наслідки. Кожен має право на щасливе життя

Аліна Комарова, 6-А клас

Цікаві факти

Тасманійський диявол

Тасманійський диявол – це один з найбільших сумчастих хижаків. Тварини приземисті, трохи повні, розміром з невелику дворівню собаку. Довжина тулуба складає 50 – 80 см, хвіст близько 30 см. Розміри тасманійського диявола трохи коливаються і залежать в більшій мірі від віку, місця проживання і харчування. Тварини мають товстий і короткий хвіст, який виконує функцію індикатора. Запаси жиру і поживних речовин відкладаються саме в хвості. Якщо хижак захворів або отримує недостатню кількість їжі, то хвіст стає тонким. Тасманійський диявол має дуже гострі і масивні зуби. Сила укусу є найбільшою серед ссавців. Вони активні в темний час доби, а вдень ховаються в густих чагарниках або норах. Як і всі хижаки, тасманійський диявол грає важливу роль в екології, адже він не дає розмножуватися трупним черв'якам і мухам, які можуть заразити здорових тварин.

Село Гайове. Серце українських традицій

Українські традиції здавна славилися своїм розмаїттям. Вишиті рушники, різнобарвні вишиванки і спідниці, з хитромудрими візерунками, свідчать про те, що дівчата точно не сиділи склавши руки. Варили борщ, ліпили вареники - ці страви знали усьому світі. На жаль, у сучасному світі, їм трохи бракує місця між ролами й модними джинсами. Та далеко не вся Україна перестала дотримуватися традицій.

Нещодавно 6-А клас, в якому я навчаюсь, побував на екскурсії у селі Гайове. Там було дуже цікаво! Нас зустріли тітка Валентина, пані Надія та пані Оксана і провели до світлиці. Ми слухали розповідь про український побут, інтер'єр, страви та одяг. Також дізналися кілька давніх українських легенд.

Потім пані Надія і Оксана провели нам декілька майстер-класів. Споча-

тку - по виготовленню янголів-оберегів. Ось його послідовність виготовлення: кукурудзяне висушене листя змочували окропом, для того, щоб листя стало еластичним. Потім, звертали його кілька разів, утворюючи голівку в хусточці і перев'язували ниткою, утворюючи шию. Далі - робим крила, плаття, руки тощо.

Наступний майстер-клас - ліплення жайворонків з тіста. Для початку тітка Оксана розповіла про енергію тіста та як багато хліб значив для українців, а потім навчала виготовляти цих їстівних птахів. Спершу треба було скатати рівні "ковбаски" та звзити посередині, далі - клали їх одна на одну хрестом і приплескували. Коли тісто скріпилося - починали робити хвіст і дзьоб. Виліплених пташок ставили у піч і запікали. Які ж вони були смачні!

Потім вчилися доїти корову, фотографувалися, гралися на майданчику та куштували корисний суп. Гарні краєвиди та тварин, яких можна гладити, ще довге згадували мої друзі.

Запрошую і вас поринути у вир українських традицій та відвідати село Гайове! Ви точно не пошкодуєте.

Аліна Комарова, 6 -А клас

Подорожуємо рідним краєм

Село Гайове. Дівчата 6А класу

Село Гайове розташоване за 5.5 км від м. Бар, межує із селами Шпирки (4.5 км), Колосівка (5.5 км), Комарівці (9 км). Знаходиться за 12 км від залізничної станції Бар. У селі виявлено 2 поселення трипільської культури, які розташовані поблизу села на мисі лівого берега річки Рівець (ліва притока Рову) в урочищі Барське. З 1999 року рішенням сесії Вінницької ради утворено заказник місцевого значення — урочище «Шиянецьке» площею 11 гектарів — для збереження балки з різноманітними степовими та лучно-степовими рослинними угрупованнями. На території села розташована садиба «Подільська родина», яка приєднана до об'єктів туристичної інфраструктури Вінниччини.

Новий рік - це час для дива, чарівництва зимової казки, нових починань. Вже стало традицією нашого закладу на уроках зарубіжної літератури висловлювати свої думки, побажання в листах до літературного героя. Напередодні новорічних та різдвяних свят Муляр Дана вирішила написати такого листа до Ебенезере Скруджа, героя «Різдвяної пісні в прозі» Чарльза Діккенса.

Привіт, Ебенезере Скрудже!

Пише тобі учениця шостого класу, Муляр Дана. Я прочитала твою життєву історію. Вона досить захоплююча, повчальна і в якійсь мірі містична!

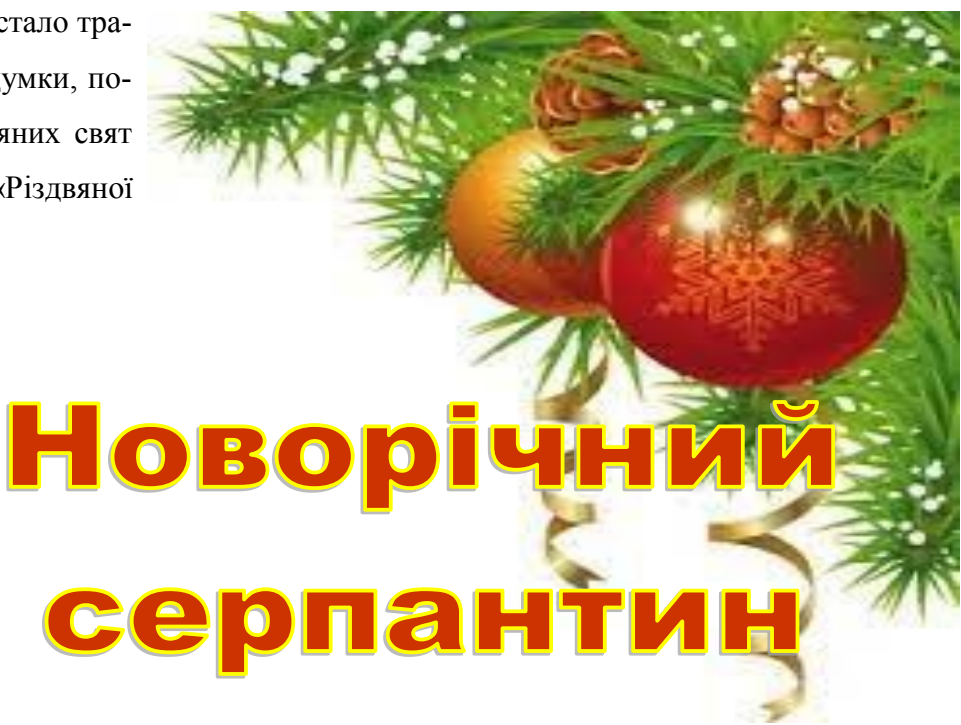
Твоє дитинство було важке й самотнє. В юності тобі доводилось на всьому економити. Ти відмовився від родини, друзів і кохання, витіснив свята зі свого життя. Усе замінили гроші.

На мою думку, кожна людина може припуститися помилки. Різдво – як раз те свято, коли будь-якій людині дається шанс змінитися на краще. Я дуже рада, що ти переосмислив своє життя завдяки «гостям», які до тебе завітали. Знаю, Скрудже, тобі було страшно, сумно, прикро. Ти пережив душевні страждання. Але твоя душа почала теплішати, а значить – оживати! І це чудово!!! Пишаюся твоїм усвідомленням, що щастя – у родинному затишку. У твоєму серці запанувало добро, ти почав цінувати Різдво! Мені дуже сподобались твої слова: «Я шануватиму у своєму серці Різдво і буду думати про нього цілий рік! Я спокутую минуле теперішнім і майбутнім.»

Скрудже, будь таким і надалі!

З повагою, Дана.

Дизайн календаря Котенко Олександра, 6-Б клас

Редколегія газети «33 формат» щиро вітає своїх читачів з новорічними святами.

Бажаємо не тільки мріяти в новому році, а й впевнено йти в напрямку нових відкриттів і великих перемог. Нехай в цій дорозі супроводжує удача і тепло найближчих людей. З Новим роком і Різдвом Христовим!

Редколегія газети «33 Формат»	
Головний редактор	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Літературний редактор:	Матола А., Горішна Д.
Редколегія:	Савчук Н., Ковальчук О.
Фотокореспонденти:	Ковальчук О.
Дизайн:	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Комп'ютерна верстка:	Горішна Д.
Адреса редакції:	м.Вінниця, вул.Порика, 20
Електронна пошта:	33biblio@gmail.com